

opusdei.org

Zvočni posnetek prelatovega premišljevanja: Zedinjeni ob zadnji večerji

Zvočni posnetek v slovenščini in besedilo prve izmed štirih kratkih meditacij za veliki teden. V njih msgr. Fernando Ocáriz premišljuje o Gospodovem trpljenju.

3. Apr. 2020

Posnetek in zapis meditacije msgr. Fernanda Ocáriz: Zedinjeni ob zadnji večerji

Veliki teden je že blizu in naše misli se nekako same od sebe usmerjajo k meditaciji o Gospodovem trpljenju, smrti in vstajenju; o ključnih trenutkih zgodovine, ki razsvetljujejo našo vero in naše življenje.

Iz Rima se ni težko v molitvi sprehoditi skozi vse dežele, obiskati vsak center, vsakega izmed vaših domov, posebno tam, kjer je sedaj potrebno spoštovati strožje omejitve gibanja zaradi pandemije koronavirusa.

Ta misel in ta molitev je še posebej namenjena vsem bolnikom in tistim, ki zanje skrbijo. V teh trenutkih lahko iz bolniške postelje ali po naših domovih spremljamo Gospoda v njegovem trpljenju. Križ je skrivnost, ampak če se ga oklenemo tako kot Kristus, postane vsakemu človeku luč

in moč, ki ju lahko prinašamo tudi drugim.

Vsi potrpežljivo upamo in molimo, da bi se ta pandemija končala. V teh okoliščinah nam je še zlasti v pomoč, če obudimo vero v božjo ljubezen do nas in na to ljubezen odgovorimo tudi s služenjem drugim.

Kot sem vas pred kratkim spomnil v nekem pismu, nas občestvo svetnikov vodi k temu, da vse, kar prizadene druge ljudi, vzamemo kot nekaj svojega, kajti v resnici lahko z besedami sv. Pavla rečemo, da »če en del trpi, trpijo z njim vsi deli« (1 Kor 12,26). Gospod, naša Mati, pomagaj nam, da bo res tako.

V nedeljo je papež dejal, da »hočemo na pandemijo virusa odgovoriti z vseobsegajočo molitvijo, sočutjem, nežnostjo. Ostanimo povezani. Naj našo bližino začutijo ljudje, ki so najbolj osamljeni in preizkušani«. Molímo za okužene z virusom.

Molimo tudi za to, da bi bile družbene in gospodarske posledice čim manjše: pomislimo na mnoge družine, zaskrbljene zaradi svoje prihodnosti, na vznemirjenost tolikih delavcev, na negotovost številnih podjetnikov. Potrebna bo edinost, upanje, velikodušnost in požrtvovalnost.

Gospod nam je pri zadnji večerji rekel: »Na svetu boste imeli stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal.« S tem zaupanjem se pripravimo na velikonočno tridnevje, ki se bo letos v mnogih državah sveta obhajalo v praznih cerkvah, ki pa jih bodo številni verniki napolnili v mislih in s svojim srcem, tako da bodo obrede spremljali preko sredstev obveščanja. Gospod je zmagal, nič in nihče nam ne sme vzeti poguma; še več, njegova zmaga nas spodbuja, da z upanjem obnovimo svoj boj.

Medtem ko se bližamo velikemu četrtku, ko bomo obhajali postavitve evharistije, smo ganjeni ob Jezusovih besedah iz Evangelija po Janezu:

»Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca« (Jn 13,1).

Vstopimo v domišljijo v jeruzalemsko dvorano zadnje večerje, da bi mogli zreti véliki dokaz ljubezni, ki nam ga daje Gospod.

Naš Bog je vedno blizu. Ampak v evharistiji se nam izroča s svojim telesom, krvjo, dušo in božanskostjo. Nihče ni izključen iz te ljubezni. Jezus nam je izkazal ljubezen »do konca«.

V tej ljubezni do konca je Gospod hotel nositi grehe vsega človeštva, da bi nas privedel nazaj v prijateljstvo z Bogom Očetom.

Na veliki četrtek se bomo spominjali trenutka, ko je Gospod postavil evharistijo, zakramentalno daritev našega odrešenja. To je dan, ko se mnogi kristjani držijo običaja, da na številne načine pokažejo svoje češčenje in ljubezen do Jezusa v najsvetejšem zakramentu.

Pa vendar letošnji veliki četrtek zbuja drugačen priokus. Vsak od nas bi si želel bedeti pred Najsvetejšim ... Zlasti tisti, ki že dalj časa ne morete prejeti Gospoda v evharistiji, si prizadevajte doživljati duhovno obhajilo v gotovosti, da je Gospod z vami.

Pred nami je drugačna in edinstvena priložnost, ko bomo z božjo pomočjo lahko na nov način zrasli v ljubezni do Jezusa-Evharistije, do maše.

Jezus, hočemo se spominjati in se ti zahvaliti za vsakokrat, ko smo te prejeli v obhajilu. Četudi si nam vedno blizu, nam bo pomanjkanje

tvoje zakramentalne navzočnosti pomagalo, da okrepimo svoje hrepenenje po tem, da te prejmemo, ko bo spet mogoče.

Sv. Jožefmarija je na tisoče ljudem predstavil to molitev, katero ga je naučil neki pater piarist: »Želim te sprejeti, Gospod, s čistostjo, ponižnostjo in pobožnostjo, s katero te je sprejela tvoja presveta Mati, z duhom in gorečnostjo svetnikov.«

Lahko se dobro pripravimo na veliki četrtek tako, da jo molimo z ljubeznijo: »Želim te sprejeti, Gospod, s čistostjo, ponižnostjo in pobožnostjo, s katero te je sprejela tvoja presveta Mati, z duhom in gorečnostjo svetnikov.«

Udeležba pri evharistični daritvi ni samo spomin na nekaj iz preteklosti. Maša je zakramentalno ponavzočenje žrtve na Kalvariji, Gospodova daritev za nas, ki je vnaprej uresničena pri zadnji

večerji. »To delajte v moj spomin« (Lk 22,19).

Sv. Janez Pavel II. je zapisal, da je daritev križa »tako odločilna za zveličanje človeškega rodu, da jo je Jezus Kristus izvršil in se vrnil k Očetu šele potem, ko nam je zapustil način za to, da smo je lahko deležni, kot če bi bili tam navzoči«.

Cerkev naredi Kristusovo trpljenje in smrt zakramentalno navzočo pri vsaki evharistični daritvi. Nobena maša ni »zasebna«. Vsaka maša je »vesoljna«, ker je vsaka maša Kristusova in po Njem je navzoče njegovo telo, ki je Cerkev. Cerkev pa smo vsi, ki smo krščeni: vsak izmed nas.

Zato v teh dneh, ko ni mogoče iti k maši, bodite prepričani, da smo pri vsaki evharistični daritvi, ki jo duhovniki obhajajo brez ljudstva, vsi mi navzoči. Kot je zapisal sv. Jožefmarija: »Kadar darujem sveto

mašo samo ob pomoči enega ministranta, je tam tudi ljudstvo. Ob sebi čutim vse katoličane, vse vernike in tudi tiste, ki ne verujejo. Navzoče so vse božje ustvarjenine – zemlja in nebo in morje, živali in rastline –, Gospodu daje slavo vse stvarstvo.«^[1]

Ohranite trdno zaupanje v moč, ki jo še naprej vsi prejemamo po obhajanju evharistične daritve, tudi tisti, ki ne morete biti prisotni. Duhovniki želimo v vsako mašo vključiti vse naše brate in sestre, vse naše sorodnike in prijatelje, vso Cerkev, celotno človeštvo, na prav poseben način pa bolne in osamljene.

Hvala, Gospod, za evharistijo, za mašo. V spomin nam prihaja podoba svetega očeta, ko se prikaže ob stebrišču Trga svetega Petra in z monštranco v rokah blagoslavlja človeštvo. Hvala ti za evharistijo,

Gospod. In hvala za duhovništvo,
preko katerega se ta tvoja ljubezen
nadaljuje v času. Naj bo obilna naša
molitev za duhovnike.

[1] Homilija »Duhovnik za večnost«.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/zvocni-posnetek-
prelatovega-premisljevanja-zedinjeni-
ob-zadnji-vecerji/](https://opusdei.org/sl-si/article/zvocni-posnetek-prelatovega-premisljevanja-zedinjeni-ob-zadnji-vecerji/) (16. Mar. 2026)